

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

י"ד ע"י עמותת דרך הבעש"ט ע"ר. 580660942

גיליון מס' 300 | ז' בטבת התשפ"ג

פרשת ויגש

זמני כניסה ויציאת שבת

ר"ת	יציאה	כניסה	חיפה
17:59	17:24	16:13	תל אביב
17:59	17:27	16:23	ירושלים
18:03	17:25	16:09	באר שבע
18:04	17:29	16:28	

העלון הוקדש - לזרע של קימא שירה בת לימור הי"ו

מקדישים עלון ורואים ישועות 054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א מייסד ה'דרך'

ליצירת קשר 054-8424530

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809 ע"ש דרך הבעל שם טוב

גם אני רוצה להיות 'מרון ראש הישיבה'

ואמרו על זה שאדרבה, דווקא איש כזה שמסוגל להגיד טעית, ולהודות באמת - הוא ראוי להיות 'ראש ישיבה', שכאשר יריגש שהוא טועה, לא ימשיך לתרץ את דבריו כדי להנצל מבושה, אלא יודה שטעה ולא ילמד דברים לא נכונים.

יהודה הוכיח שהייתה אצלו מידת האמת בכך שכאשר הוציא פסק דין שריפה על כלתו תמר והיא הוכיחה לו שהוא טעה, מיד נאמר: "ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני", יהודה אינו פחד להודות באמת.

יעקב שמידתו היא 'אמת', ראה בו את האדם המתאים ביותר להיות ראש ישיבה, משום שהוא ילמד את תלמידיו רק דברים אמיתיים, לא לצורך מעמדו וכבודו אלא באמת לצורך התלמידים שלו ולשם 'אמיתות התורה'. וכאשר יקרה שטעה לא יבוש להודות בטעותו.

וכן מספרים מעשה (מובא ב'הליכות הגר"ח') על הגר"ח מבריסק שחיפש דיין לבריסק, וביקש מרבי חיים עוזר זצוק"ל שישלח אליו דיין מומחה, תוך כדי שהבהיר לו ש"מומחה" פירושו שיכול לומר "איני יודע".

רק אם אתה הולך בדרך של הצדיקים שמלמדת אותך להכיר את האמת שלנו, שאני לא יותר טוב מאף אחד וכל הטוב שיש בי אלו רחמי השם המתגלים בי - שייך לזכות לכל המעלות ואף להגיע למעמד של 'מרון ראש הישיבה'.

שבת שלום

מה באמת בנך צריך כדי לזכות במעמד של 'ראש ישיבה'?

ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה (מ, כח)

אומר רש"י בשם המדרש שיעקב שלח את יהודה לתקן לו בית תלמוד שמשם תצא הוראה. מכל בניו של יעקב דווקא יהודה נבחר להיות ה'ראש ישיב'ע'?

לא מתאים היה יותר לבחור ביששכר שהוא עמוד התורה? או בלוי שבאמת לא עזב את התורה אפילו בגלות מצריים? יש משהו מיוחד ביהודה שהביא את יעקב לבחור בו כמתאים לתפקיד המרומם הזה שעד היום גדולי ישראל מתהדרים בו - "מרון ראש הישיבה".

מה הוא הסוד?

סיפר ר' שלמה זלמן אויערבך שכאשר בא למסור את שיעורו הראשון בישיבת "קול תורה", נכחו הרבנים בשיעור. ואחרי זמן קצר מתחילת השיעור, הקשה אחד הרבנים שאלה, ר' שלמה זלמן אמר על המקום 'טעית', עזב את הנושא שאחז בו ועבר לדבר על נושא אחר. (באומרו לאחר מכן, "היו לי כמה דרכים ליישב את קושייתו, אבל הרגשתי שהוא צודק בקושייתו").

כשהגיע ר' שלמה זלמן לביתו, שאלה אותו הרבנית 'איך היה השיעור?' ענה לה: 'מסתמא נכשלתי, כיוון שמיד עם תחילת השיעור טעית'. אבל למעשה קיבלו אותו להיות ראש ישיבה.

יש לי שאלה

הורה סמכותי או הורה ידידותי?

תשובה:

שותק. ז"א אם בני מכה את אחותו והיא סובלת, אני לא יכול להשאיר אדיש, אלא עלי לעצור את התופעה הזו ולשדר שיהיו לכך השלכות. אותו הדבר כשיש נזק רוחני - אם אני רואה ילד שמקלקל את אחיו יש לנקוט בדרך תקיפה. איך? הייתי מציע להתיעץ, אך חשובה ההבחנה בין אם זה נזק עצמי או נזק סביבתי. ברגע שישנה יציאה מנזק עצמי לכיוון האחים - אסור לנו לשתוק. וכמובן להרבות בתפילות ובקשות רחמים שנדע את הכיוון הנכון. חיזקו ואימצו. שבת שלום.

יש לכם שאלה לרב? שלחו אלינו! Derech.alon@gmail.com

שאלה:

לכבוד הרב שליט"א

הרב מדבר רבות בשיעוריו כמה חשוב להיות חברים של הילדים ולא לנהוג עמם בקשיחות בתקיפות, אלא להיפך בעדינות. במקרה והבן אינו הולך בדרך התורה והמצוות, הרב אומר שההורים צריכים להעניק לו חום ואהבה ולא להוציאו מהבית. ברצוני להבין באילו ומקרים ומתי עלינו להיות חברים של ילדינו ומתי עלינו לנהוג בתקיפות ולשים גבולות ברורים?

ניתן לקבוע פגישה עם הרב לייעוץ בשלום בית וחינוך ילדים

להזמנת שיעורי תורה בשעות הבוקר 050-373-9010

אישיות, כוונות, אחריות, סליחות

להילחם ולנצח ללא יריה אחת!

הבעל מבלה עד מאוחר במשחקי לילה ואשתו מוכנה להתפייס אבל לא להילחם. זה מאוד משמעותי כי לזה היא לא הסכימה... וחבל.

יותר טוב ממנו ואני מצד עצמי אמור להיות לידו ברכב, לשבת לידו, וזה שאני עכשיו עם שטרמייל וטלית זה הרחמים שלך אבא". ואז הוא ממשיך, עובר את הכביש.

אומר הבעל שם טוב שבאותה שעה אותו אדם שיושב ברכב מתעוררים אצלו הרהורי תשובה. 'תראה איפה אתה, תראה איך יהודים נראים, עם טלית, נראים כמו בני מלכים, אתה מסכן, בתוך הרכב...!'

זה תשובה אמיתית לאותו יהודי פי אלף מכל ה'כרת והסקילה' שלך.

"ויגש אליו יהודה" - מי שקורא את המדרש רואה איזה ויכוח הלך שם בין יהודה ליוסף. יהודה אומר ליוסף: אם אני אפתח את הפה אני אבליע אותך. אמר לו יוסף: אם אתה תפתח את הפה אני אכניס אבן לתוך הפה שלך.

יהודה תופס שזה לא הכיוון - אם אני רוצה להשפיע על הבן אדם הזה אני חייב ללכת עם דרך של אמונה.

"ויגש אליו יהודה" - זה מה ויגש אליו? אומר האור החיים הקדוש: בנפש. יהודה אמר: רבוננו של עולם, לא סתם אתה מפגיש אותי עם המצוי האכזרי הזה, זה כדי ללמד אותי שאני בדיוק כמוהו. וזה שיש לי מעלות מעליו זה לא שלי, זה הרחמים שלך.

"ויגש אליו" - ניגש אליו בנפש. אבא, אני בדיוק כמו הרשע הזה שמולך.

ואז מה קורה ליהודה אחרי שרואה את זה?

"ויאמר בי אדוני" - אחרי שאתה קולט שאתה כמוהו, אז ממילא, מאיפה כל המעלות שיש לי? זה לא שלי, זה בי אדוני - בתוכי נמצאת השכינה. זה מחבר אותך אל ה'.

מה קורה כשיהודה מתחבר לשכינה? מכאן והלאה כל מילה שהוא מוציא מהפה זה כבר לא הוא, זה כבר השכינה מדברת ממנו.

ולא יכול יוסף להתאפק, למה? כי זה לא יהודה מדבר אלא השכינה מדברת, מישהו יכול לעמוד מול השכינה?

אומרים חז"ל "ויגש יהודה לשון מלחמה", יש פה מלחמה, מלחמה עם מי? עם עצמו. יהודה עשה מלחמה עם עצמו - זה מלחמה, זה עבודה, זה קשה. זה לא פשוט רבותי. זוהי מלחמה של חיים.

היה יהודי אחד שהבת שלו התקלקלה. הוא בא לר' אשר ואמר לו: הרב, הבת שלי הגדולה... אוי, איזה התנהגות, איזה חוצפה, איזה חוסר צניעות.

אמר לו ר' אשר: ידידי היקר, רק חום ואהבה. תן לה חום, תן לה אהבה, רק ככה.

בלית ברירה עשה כדברי הרב, רק חום ואהבה, כך הרב אמר. והיא ממשיכה בשלה.

הגיע יום כיפור, הבן אדם חוזר ביום כיפור הביתה, רואה את הבת שלו הגדולה עם סנדויץ ביד משחקת במחשב... גם אוכלת וגם משחקת במחשב, ביום כיפור!!

כבר לא התאפק, רץ עוד פעם אל ר' אשר: אני לא עומד בזה. מה אני עושה עם הבת הזאת?

אמר לו ר' אשר: רק חום ואהבה. אין דרך אחרת!! אין דרך אחרת!! אם אתה רוצה להציל את הילדים שלך - רק חום ואהבה!

אמר לו: אבל איך אפשר?

אומר הבעל שם טוב: ידידי, זה בהשגחה פרטית כדי שתלמד ממנו!! מה אני אלמד? להיות נזיר...?

אומר הבעל שם טוב: שתלמד שאתה בדיוק כמוהו!!

השבוע היה לי סיפור כואב. אמא אחת התקשרה שבעלה לא נמצא בכלל בבית. היא אומרת לי שהיא מגדלת לבד את הילדים, לבד מפרנסת.

אני שואל אותה, ואיפה הבעל?

הוא חוזר כל לילה בארבע וחצי-חמש לפנות בוקר.

מה הוא עושה?

הוא במשחקי לילה... איזו מסכנה.

היא אומרת לי: הרב, הלכתי לכל מיני יועצים שיעזרו לי, אולי יש לרב עוד איזה משהו לתת לי?

אמרתי לה: יש לי עוד משהו לתת לך. תכירי שאת בדיוק כמוהו.

אני כמוהו? מתי? איפה?

אמרתי לה: לא סתם ה' הביא לך אותו, כדי שתלמדי שאת בדיוק כמוהו. את לא יותר טובה ממנו, וזה שאת כן מגלה אחריות ואת עושה הכל בשביל הילדים שלך, ואת דואגת, וסנדוויצ'ים ומקלחות ואוירה טובה אלו הרחמים של ה', זה לא את.

אמרה לי: כנראה שהרב לא הבין, אני שאלתי מה אני צריכה לעשות? איך אני אקבל את בעלי כשהוא בא? אולי לבשל לו משהו? לאפות לו משהו? מה לעשות?

אמרתי לה: את לא צריכה לעשות כלום, רק תדעי שה' רוצה ללמד אותך משהו דרך בעלך.

מה היא אומרת לי? - לא, זה קשה מידי, עד כאן.

זאת אומרת לאפות, לבשל, להגיד מילים, הכל כן, רק אל תגיד לי 'תכירי שאת כמוהו'. זה קשה, למה? זה דורש ממך לרדת, להוריד את האני שלך.

אבל מה האמת? שברגע שאתה רואה יהודי ואתה מבין שאתה כמוהו, נוצר קשר בנשמה ואז עוברת השפעה מנשמה לנשמה.

כל עוד והאשה אוחזת שהיא מספר אחד, ובעלה מספר שתיים, אז יוצא שהם בשני מקומות שונים ואז אין השפעה, לא עוברת השפעה מאחד לשני, אבל ברגע שמבינים: אני כמוך, אני לא יותר טובה ממך, נוצר חיבור בנשמה ואז נוצרת השפעה. אבל זה קשה.

שאתה עושה עבודה כזו עם עצמך בכל פעם שאתה פוגש אנשים ששונים ממך שלא לטובה, זה גורם לאותו אחד הרהורי תשובה. זאת אומרת, אם אתה עכשיו רואה אדם מחלל שבת, נוסע על ידך בכביש ואתה עם הטלית והשטרמייל יוצא מבית כנסת אחרי שחירית ומוסר, ועובר את המעבר חציה ומולך יש יהודי עם מכונית, מה אתה אומר לו?

יש כאלה שיש להם דרך ארץ והם ניגשים: "שבת שלום אדוני. אתה יודע שאסור לנסוע בשבת, זה כרת וסקילה, חבל עליך, אתה עוד צעיר, חבל, למה לך?"... ההוא כבר סוגר את החלון ונוסע.

אבל יש אחד, כשהוא עובר שם הוא לא עושה עם הראש שבת שלום, אבל הוא עושה באותה שעה עבודה עם עצמו: "אבא, תזכה אותי להכיר שאני כמוהו, שאני לא

"ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעו" (בראשית מד יח).

מובא בחז"ל (בראשית רבה צג) "ויגש אליו יהודה, רבי יהודה אומר הגשמה למלחמה רבי נחמיה אומר הגשמה לפיוס, רבנן אמרי הגשמה לתפלה רבי אלעזר אמר פשט לחון אם למלחמה אני בא, אם לפיוס אני בא, אם לתפלה אני בא". - שלוש דעות בחז"ל עבור מה ניגש יהודה ליוסף. מלחמה. פיוס. תפילה. אלא מהצורה בה מדבר יהודה נראה שהוא הגיע כדי להתפייס עם יוסף, לא נראה כלל שיש כאן הכרות מלחמה.

"ויאמר בי אדני" התרגום אומר "בבעו ריבוני", בבקשה אדוני, "ידבר נא עבדך" - קורא לעצמו עבדך, "ידבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעו" אומר רש"י: "חשוב אתה בעיני כמלך". איפה יש כאן מלחמה? יש כאן פיוס, יש כאן תחנונים והכנעה.

ושאלה נוספת: כתוב שם "ואל יחר אפך בעבדך", אומר רש"י: "מלמד שדיבר איתו קשות".

שאלתנו: היכן רואים כאן שדיבר דיבורים קשים?

"ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנציבים עלי" (בראשית מה א), כאן יוסף נשבר. הדיבור הזה של יהודה שבר אותו. יוסף החזק, התקיף, שתופס את אחיו ומכניס את שמעון לבית הסוהר, נשבר. מה קרה? מה היה בדיבור של יהודה ששבר את יוסף?

את היסוד אומר האור החיים הקדוש והבעל שם טוב מרחיבו.

כתוב במשנה באבות (ד א): "איזהו חכם? הלומד מכל אדם, שנאמר: (תהלים קיט טז) 'מִכָּל מְלַמְדֵי הַשְּׂפָלָתִי יָיָ עֲדֹתַי שִׂיחָה לִי'. 'מכל אדם' - זה כולל את כולם. כולל גנבים, רוצחים, שודדים, לא נורמלים.

שאלתם את עצמכם מה אני יכול ללמוד מגנב? מה אני יכול ללמוד ממשוגע? מה יש ללמוד מכל אדם?

על שלמה המלך כתוב "ויחכם מכל האדם" (מלכים א, ה יא), אומרים חז"ל "אפילו מן השוטמים". מה יש להחכים ממשוגע?

אומר הבעל שם טוב: כל דבר בעולם, כל נקודה ונקודה בעולם נעשית בהשגחה פרטית, אפילו עלה נושר מהעץ והוא נופל על הרצפה, משמים נקבע בדיוק לאיזו נקודה הוא יפול ואם הוא יפול בצורה ישירה או בצורה מאונכת.

מסופר על אחד התלמידים של "הבעל שם טוב" שלגלג עליו על כך, אמר לו "הבעל שם טוב": בוא תראה, יש כאן עֵלָה על המדרכה. הבעל שם טוב הרים את העלה וראה מתחת תולעת. אמר לו הבעש"ט, השמש הכתה על התולעת הזו והיה לה חם והיא צעקה לבורא עולם שהיא עומדת להישרף, "תזכה אותי ללמוד מהצער שיש לי את צער גלות השכינה", מה עשה הקב"ה? שלח עלה בדיוק על התולעת שיהיה לה צל.

אמר לו הבעל שם טוב: כאשר אתה רואה במדרכה עלה בצורה מסוימת, דע לך שהוא בדיוק פה בהשגחה פרטית על הסנטימטר.

אם עליית לאוטובוס ומתיישב מולך בן אדם עם עגילים, קוקו, כל מיני שקערורות וירקקות, אדממות, ואתה שואל עצמך מה זה? איזה אנשים יש בעולם? למה ה' מראה לך אותו?

הנכם מוזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע

אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!

החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!

הדט' | חיזוק יומי קצר: 990-3090-03

הבנים פינת אהבת ציון, אבן יהודה בשעה 20:45 בית הכנסת "פועלי צדק" יום רביעי | לגברים ולנשים

מנשה צאלה 8 רמלה בשעה 20:45 בית הכנסת 'הקרואון' יום חמישי | לגברים ולנשים

מנחם ביגין 24 פתח תקווה בשעה 22:00 בית הכנסת תהילות השם יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק בשעה 18:00 בית הכנסת אחוזת מרדכי יום שלישי | לגברים בלבד

מלצ'ט 41 פינת בורכוב בשעה 21:00 בית הכנסת נחלת אבות יום שלישי | לגברים ולנשים

הקו המלא: 900-3090-03
סרטון יומי: 058-3139000

לקבלת העלון ולצפייה בשיעורים במייל שלחו אלינו בקשת הצטרפות Derech.alon@gmail.com

סדר מופתי

אני בטבעי טיפוס מאוד מאורגן ומסודר. כל יום אני יודעת מה אני צריכה לעשות מהבוקר עד הערב כדי שבבית יהיה סדר מופתי. אבל הסדר והארגון הם רק כלפי חוץ כי בתוך תוכי אני עמוסה מלחץ, התקפי חרדה ופחדים.

אני משתפת אתכם מה מתחולל בתוכי בימי חול, אך בחגים אני מוצאת את עצמי ביתר לחץ שמשבית אותי לגמרי.

עד שיום בהיר אחד, הקב"ה ברחמיו וחסדיו המרובים זיכה אותי לשמוע שיעור של הרב שליט"א כשהנושא היה "בעל הבית ואורח". בשיחה זו הרב הסביר כי אנשים החושבים שהם 'בעלי הבית' הם לחוצים וחרדים כדי שהכל יהיה כשורה, לעומת זאת אדם האוחז מעצמו 'לאורח' - שמח וטוב לו כי הוא יודע שבעל הבית ידאג לו להכל.

הרגשתי שהרב מכוון את השיחה אליי באופן אישי. השיחה נגעה בי והחלטתי לקחת את עצמי בידים

ולעבוד בכיוון המזוכר לעיל, שאני לא בעלת הבית ואין לי מה לחוצה כי אני רק אורחת.

התפללתי

לה' אבא,

תזכה אותי

ללמוד שאני

לא בעלת הבית,

אלא אורחת בבית

הזה ורק אתה בעל

הבית הדואג להכל.

ובזכות העבודה הנפלאה הזו

פשוט התחלתי להרפות. אלו היו

דיבורים של מים חיים על נפש עייפה. מילים שמש הצילו את

חיי.

וכיום בשבח והודיה לבורא עולם הלחץ והחרדות פסקו ברוך השם.

תודה רבה מקרב לב לדרך הבעל שם טוב" - דרך לחיים בריאים יותר.

מעוניינים לשתף אותנו בישועה בזכות דרך הבעש"ט ולזכות את הרבים?

כתבו לנו למייל litibsn@gmail.com

או לפלאפון שמספרו: 055-6696727

כי אני בדיוק כמוה, והיא אומרת אני בדיוק כמוך, ושנינו בדיוק כמו הילדים שלנו, ואז יש כימיה במשפחה, אף אחד לא מעל אף אחד, ואם יש בי מעלה זה הרחמים של ה', ואז יש השפעה מאחד לשני, ויותר חברות ויותר קשר ויותר כימיה.

רבתיי, זה עולם אחר לגמרי!!

זה מזכיר לי את אותו סיפור שפגשתי בבית החולים יהודי שנולד לו בנו הארבע עשרה במספר!

אמרתי לו: מזל טוב!! זה הבן הארבע עשרה? איזו זכות, מזל טוב, הרבה נחת. איך זכית לזה?

אמר לי: מה אתה רוצה, יש לי אשה גזעית, היא כמו אמא שלה, כל שנה...

אמרתי לעצמי: תראה מה זה, ארבעה עשר ילדים, אתה שואל אותו איך זכית? הוא אומר: יש לי אשה גזעית. זה מה שיש לך להגיד אחרי ארבעה עשר ילדים? אשה גזעית? אוכלת גזר?

איפה בורא עולם? איפה הרחמים של ה'?

הבנתם? ותדעו לכם, לא לחכות עד גיל עשרים שלושים, זה צריך להיות גרסא דינקותא, מה הילדים בבית שומעים מגיל אפס? מה ההורים בבית מדברים?

אספר לכם סיפור שאני תמיד נהנה לספר אותו.

ילדה אחת בת ארבע וחצי לומדת בגן האותיות.

אז הגננת שואלת: איזו מילה מתחילה באות ד', אז ילדה מצביעה - דלת. יפה!

הלאה. מגיעים לאות צ', הגננת שואלת איזה מילה מתחילה באות צ'? אז ילדה אחת מצביעה - צדיק. יפה!

עוד ילדה הצביעה. הגננת שואלת: כן? אז היא אומרת: צער גלות השכינה.

הגננת היתה בהלם. ילדה בת ארבע וחצי?

הרימה טלפון לאמא: מה הילדה שלך אומרת צער גלות השכינה, מה זה הדברים האלה? מאיפה המילים האלה?

אמרה לה: ככה מדברים אצלנו בבית. זה השפה היומיומית. בעלי בבוקר כשהוא קם ונאבד לו זוג גרביים, כל המשפחה שומעים על הבוקר: ריבוננו של עולם, תזכה אותי ללמוד מהצער שיש לי מהגרביים את צער גלות השכינה.

זו השפה. כל דבר שקורה בבית ישר אנחנו מחברים את זה אל ה'. אז ילדה בת ארבע וחצי שומעת! קולטת!

רבתיי, איזו שפה אנחנו מכניסים לילדים?

תשמעו איך הילדים מדברים היום: לא בא לי... לא רוצה... אמא, עכשיו את באה איתי... אמא, ברוך... כמו מפקדת. למה?

מה שהילד שומע מההורים ככה השפה שלו. אם השפה היא שפה רדודה, גשמית, זה מה שהילד ידבר. אבל אם בבית השפה היא הכנעה, 'בורא עולם קורא לי', 'זה הרחמים של ה'', 'הנה ה'', 'הנה סייעתא דשמיא', הוא שומע מילים של אמונה, נתת לו כח לחיים, הצלת את הילד הזה.

יהי רצון שנזכה כולנו ללכת בדרך האמת אמן כן יהי רצון.

אמר לו: תכיר שאתה לא יותר טוב ממנה! אתה בדיוק כמוה! זה שיש לך את הקיטל ביום כיפור, עם הטלית, אתה כל היום מתפלל, זה הרחמים של ה' עליך. כשאתה תכיר בזה, הבת שלך תחזור בתשובה.

אתם יודעים איזה קשה זה?

אומרים חז"ל: 'מצינו הגשה לפיוס', ברגע שאתה עושה את המלחמה, זה מחבר אותך אל ה'. מה קורה עכשיו? כל מילה שתוציא עכשיו זה יהיה פיוס, כי השכינה מדברת מתוך גרונו. ואיך זוכים לזה?

על ידי 'מצינו הגשה לתפילה', לזכות למלחמה הזאת, לזכות להתחבר לשכינה ושה יהיה פיוס, זה על ידי תפילה. לא מקבלים את זה מתוך הבנה, לא מקבלים את זה מתוך קריאת ספרים, זה ריבוי תפילה, ריבוי צעקה אל ה', לא ככה בחינם.

היה יהודי אחד, גרוש, שהיה אוכל ושותה בביתו של ר' אשר שהיה פתוח עשרים וארבע שעות ביממה. הוא קלט בדיוק איפה כל דבר נמצא בבית. לילה אחד חיכה שכולם ילכו, בשקט בשעה שתיים וחצי בלילה, גנב מה שגנב וברח. אבל לצערו הגדול לא היה לו סייעתא דשמיא ותפסו אותו,

הבטיח שיותר לא יחזור על זה. אמרו לו החברים: תקשיב, תכנס לר' אשר, מה שהוא יגיד תעשה.

בלית ברירה עם כל הבושה שבדבר, נכנס לר' אשר, אמר לו: הרב, אני רציני לבקש סליחה, אני פרצתי, גנבתי, לקחתי, הרב, אני מבטיח שאני יותר לא חוזר על זה, הרב מסכים שאני אשאר פה?

אמר לו הרב: כן, בתנאי שמהיום אתה לא קורא לי ר' אשר, אתה קורא לי אשר הגנב.

אני אקרא לרב אשר הגנב? אני לא מסוגל.

אמר לו: אין מה לעשות, זה התנאי. אתה רוצה להשאר פה? מהיום אתה קורא לי אשר הגנב. בלית ברירה קיבל את התנאי אבל יותר לא נכנס לר' אשר כדי שלא יקרא לו כך.

שאלו את ר' אשר: מה זה? אמר להם: למה ה' הראה לי אותו? כדי שאני אלמד מזה שאני בדיוק כמוהו, שאני גם גנב וזה שאני לא גונב אלו הרחמים של ה'. ואם אני אעשה את זה, הוא יפסיק לגנוב. אם אני אכיר שאני כמוהו, אז ממילא זה יגרום לו להפסיק לגנוב, כי נוצר קשר בנשמות.

זו מלחמה אמיתית! זה עבודת נפש! אתם יודעים איזה כף לחיות ככה!?

יש כאלו הורים שחיים עם הילדים שלהם, ואז הם כל הזמן משחקים אותה האבא היקר והנעלה.

אבא שמתנשא על הילדים שלו אין לי ספק שאף פעם הילדים שלו לא פנו אליו להתיעץ על הבעיות שלהם, כי ממתו מלאך מבין בבעיות של בני אדם? אתה יכול לדבר עם מלאכים? אין לי ספק שיש סגירות בינו לבין אשתו, יש סגירות בינו לבין הילדים שלו והוא סתם כמו איזה פסל בבית. אלו לא חיים.

אבל אתם יודעים איך נראה אבא שחי דרך הבעל שם טוב?

הוא והילדים שלו, הוא ואשתו חברים. למה?

מטפלת רגשית
עפי" דרך הבעל שם טוב

אשר

052-5732470

"ואלה יעמדו על הברכה"
"זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשתופים הנאמנים ומפיצי העלון ובי"ב זכות הבעש"ט ור' אשר תגן עליהם אכ"ר"

לרפואת הויה בת עידית | להצלחת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני להצלחת משי כהן, משי לוי אברהם, משי תמם, שי בן רחל | לעיני עידו אליהו בן אורנה ורמי בן אגניה לעיילי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעילה, לעיני ניסים סימו בן עליזה ולעיני ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לעיני אסתר בת שבה לעיני חנה בת אסתר מלול, מפרט בת רחל | לעיני פרוספר מסעוד בן סעדה

כיצד לחיות בשלום עם חית בית?

לפני שהכרתי את "דרך הבעש"ט" ראיתי שיש לי בהמה, ממש חיה גדולה לידי! דבר ראשון נבהלתי והתחלתי לרוץ, לאן שלא רצתי החיה רצה איתי. שאלתי עוברים ושבים: "סליחה, מישהו יודע למי שייכת החיה הזו שהולכת לידי?" לא, הם ענו לי... אין לנו מושג!

אימאלה, למי היא שייכת? היא בטח לא קשורה אלי!

אז החלטתי לפנות לבעלי מקצוע. "תעזרו לי בבקשה, יש כאן חיה והיא הולכת איתי לכל מקום. לפעמים היא משתוללת, אוכלת בחסר נימוס ובכלל היא בהמה! אולי תתנו לי איזה כדור שלא ארגיש, אריח או אראה אותה? הטיפול לכך הוא כדור אחד אדום וכדור אחד כחול ואם יש תופעות לוואי אז קחי גם את הכדור הירוק. כך לא תראי או תרגישי בחיה המדומיינת שמציקה לך. כמה השם אוהב אותי, שבמקום כדורים הגעתי לשמוע שיעורים! **"דרך הבעש"ט" הכירה לי את עצמי.**

- אשת חיל, עשי היכרות עם עצמך! זאת הנפש הבהמית שלך והיא זאת את ואת זאת היא, אין לך מה לברוח או להתעלם ממנה כי היא תלך אתך כל חיך. מה?! הזדעזעתי ממש- היא ענקית והיא פראית והיא שתלטנית וכעסנית ואילו אני כולי נשמה אלוקית. אני עושה מצוות וחסדים. - אשת חיל, שימי לב: הנשמה היא לא שלך, היא אלוקית, כלומר היא שייכת לבורא עולם. אז מי זאת אני?

את זו הנפש הבהמית שלך.

ואיך אני עושה חסדים?

- השם עושה אותם דרכך.

- וכל הטוב שאני עושה?

- השם עושה אותו דרכך.

- אז מה אני? גולם? "תולעת ולא איש"? "בהמות הייתי עימך"?

- כן, אם דוד המלך אמר כך על עצמו, "ונחנו מה?"

בהתחלה, ההכרה שיש לעולם כבר מנהל היתה קצת מפחידה.

אני לא מנהלת את העולם? פוטרתי?

הלכתי לחנות חיות לקנות רצועה ומחסום פה לחיה שלי... התחלתי להאכיל אותה נכון, ראיתי שהיא צריכה לישון מוקדם ולקום מוקדם.

למדתי שהחיה שלי צריכה טיול באוויר הפתוח חצי שעה ביום. למדתי שיש מאכלים שהיא אוהבת לאכול, אך הם גורמים לה נזק וצריך לתת לה מספיק מים לשתות. למדתי להכיר שכשהחיה שלי משתוללת זה מתבטא בכעס וכשהיא מאוזנת היא מאוד שמחה.

למדתי להכיר שכל דבר טוב שיוצא לי תחת הידיים, באמת ובתמים אלו רחמי השם ולא שלי ובאפי זאת הנשמה האלוקית שהבורא נושם דרכי, אפילו את שפתי השם פותח בכדי שפי יגיד התהלות... והתפללתי: **"אבא שבשמים בבקשה אל תיתן לחיה שבי לשגע אותי, אל תיתן לטבע שלי לצאת החוצה בעוצמה, בבקשה כוף את יצרי להשתעבד לך."** ואז קרה הפלא הגדול!

השם שומע תפילה ריחם עלי, החיה שבי התחילה להתנהג יפה, היא פחות ופחות משתוללת ויותר משתפת פעולה... היום אני הולכת איתה ברחוב גם בלי רצועה! אני מודעת לה, אני חיה את הסכנה שלה כי בכל זאת היא חיה. לפעמים היא נוהמת ומתפרצת אבל אני לא נשברת מזה ומתרסקת כמו בעבר. אלא מתנצלת ומסבירה: "סליחה, אני כל כך מצטערת שכעסת". וכאשר אני רואה אדם אחר מולי אני מבינה שגם בתוכו יש חיה וכמו שאמר הבעל שם טוב הקדוש: וכשאני רואה אדם שלא מכיר בחייתו אני לוחשת לו: "להשם יש מספיק מלאכים". כשאני רואה אדם שלא מכיר את הנשמה האלוקית, אני לוחשת לו: "יש להשם מספיק חמורים".

ובסך הכל להיות אדם-משמעו להכיר את הזכות לארח את נשמה האלוקית (א) בתוך הגוף עם הנפש הבהמית (דם).

והבחירה היא: "יְעֲשֵׂה לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכְכֶם". שבת שלום.

הדוב

הדוב היא חיה גדולה ובתכונותיו הוא עז יותר מאשר האריה. וכבר כתב הרמב"ם [בפירוש המשניות, משנה ד'] שהדוב הוא "קִיבוּץ הַשְּׂכָלִיּוֹת וְהַהִיזוֹק", והינו סמל לכינוי שלילי, ועל כן קראו שלמה "דוב שכול". כמו כן הוא רגזן ולכן אין לו מנוחה כפי המבואר בקידושים [עב,א] שהפרסים דומים לדוב שאין לו מנוחה, חיותו ושפעו המהמית

הרוגו כמבוא בזה"ק (עה"פ) "ויקצוף המלך מאד", ולכן אמרו במגילת אסתר [יא.א] "ודוב שוקק - זה אחשוורוש שהיה באחשוורוש מידת הכעס והרוגז" מתוך שרוחש בפיו כל הזמן, ומוציא רוק מפיו, ואפשר שלכן נקרא "דוב" שהוא מלשון "זוב" כמו שכתב הרמב"ן [בדברים לג, ב] שאות ד' וז' מתחלפות. כמו כן, הדוב הוא מר נפש, כמו שאמר הכותב [בשמואל ב, יז, ח] "ומרי נפש המה כדוב" ולבו תמיד דואב.

מבואר, אם כן, מדברי הזהר הקדוש שעיקר מידת הדוב היא הכעס וממילא נפלא מאד מה שכותב הרמב"ם שהדוב הוא "קִיבוּץ הַשְּׂכָלִיּוֹת וְהַהִיזוֹק" - כי הכעס מסלק את החכמה והשכל מהאדם, וממילא נעשה שוטה באותה שעה. אולם הדוב הוא גם מר נפש - וזה מלמד אותנו שאחרי נפילה בכעס - התחושה היא כאבי נפש, מיררות, ורדיפה עצמית "למה אני כועס, אילו שטויות אני עושה...". אולם זה עדיין לא נגמר, לדב כל הזמן יוצא רוק מהפה, וזה מסמל את מיאוסו, כך מי שכועס נעשה מאוס בעיני הסובבים אותו. אולם אם אדם יקח את כל הנקודות השליליות שיש בכעס וילמד מהן את שפלותו - אזי יזכה שה' יאיר אפלתו ויקבל שמירה מה' לבל יצא הכעס החוצה.

תהלים

פרק ג' פסוקים ז'-ח-ט'

"לא אינא מרְבֹבֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוּ עֲלֵי" - איני מפחד אפילו אם רבות יהיו נגדי והטעם שאיני מפחד מהם "אשר סביב שתו עלי" - כי לא הם קמים עלי, אלא אלו הפגמים שלי שסובבים אותי. הפגמים מתלבשים על האויב שבא אלי, ולכן עלי עשיית תשובה והכרה באמת שלי - אזכה לרחמי ה'.

"קוֹמָה ה' הוֹשִׁיעֵנִי" - אם אני זוכה להגיע להכרת הרחמים של ה' מתוך צרותי וכאבי שמכניעים אותי וזה שם י-ק-ו-אזי אני זוכה לישועה כי עיקר הצרות של האדם באים מגאוותו, וזהו "קומה ה'" - יש להקים את ההכרה שהכל אלו רחמי ה' וכך זוכים לישועה - "אֶלְקֵי כִּי הִפִּיתָ אֶת כָּל אֲיֵבֵי לְחַי שֹׁפֵי וְשָׂעִים שְׁבָרָת" - כתוב כאן יסוד ענק: כשאדם בצרה אזי השטן מנסה להפילו ביאוש וכי אין לו תקווה ולכן יש לו לאדם להזכיר לעצמו את הניסים והישועות שכבר נעשו לו בעבר ומכוחם לשאוב כח ותקווה וזו לשון הרד"ק "כי היכית - פעמים רבות הושעתנו והיכיתי אויבי - כן תעשה עתה".

"לֵה' הַיְשׁוּעָה עַל עַמּוֹךְ בְּרִכְתְּךָ סֶלָה" - כשאני מכיר שהישועה לא שלי ולא ממני, אלא כל כולה של ה' ברחמי הרבים - אזי "על עמך ברכתך סלה" - ממילא ה' שולח את ברכתו והשפעתו עלינו תמיד.

רוצה לראות ישועות?

הפץ את העלונים וזכות הבעש"ט הקדוש ור' אשר תעמוד לך בכל העניינים

105 ₪ לחודש = 25 עלונים לכל שבת | 129 ₪ לחודש = 50 עלונים לכל שבת

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530

